

og prøve at holde andre på taburetterne, som måske har lidt mere mod på det.

Men sagen er jo, at hvis hr. Niels Helveg Petersen vil anerkende, at vi er medlem af en for- ening, hvor man respekterer spillereglerne, så kan hr. Helveg Petersen jo heller ikke komme uden om, at der i spillereglerne klart står beskrevet, at skal man lave om på de grundlæggende spilleregler, så kræver det enstemighed. Det er jo det, hr. Helveg Petersen fuldstændig under- kender i det spørgsmål, han stillede heroppefra, i den forstand at han siger, at de andre ikke vil respektere det, og derfor vil de ikke tage noget hensyn til Danmark. Det er en noget besynderlig tankegang.

Tværtimod tror jeg, at de vil respektere det, at de vil anerkende, at de selvfølgelig kun kan få forfatningen i den situation, hvor man overho- vedet måtte komme til, hvad jeg altså ikke tror, at 24 lande står over for ét.

Jeg tror, der vil være flere lande, der vil have folkeafstemning, og jeg tror også, der vil være flere lande, der afviser forfatningen. Og så har man et helt andet grundlag, for så bliver man nødt til internt i EU at forholde sig til, hvordan man så organiserer sig i det EU, man kender, hvor nogle altså vil noget mere end andre, og hvor man så selvfølgelig også fra dem, der vil gå videre, må respektere, at der skal være mulig- hed for medlemskab af EU for dem, der ikke øn- sker at gå så vidt, som de danske forbehold er udtryk for, og som man kunne arbejde videre med i den retning.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jeg skal ikke gøre det sværere for hr. Thulesen Dahl, for jo flere svar, vi får, desto større bliver uklarheden altså over, hvad der foregår her.

Jeg synes, hvis man skal konkludere, at det ikke står klart, hvem der tegner partiet Dansk Folkeparti; det står ikke klart, om man nu skal have en norgesmodel eller ikke have en norges- model; det står ikke klart, hvordan man forhol- der sig til nogle af de bekymringer, som kunne være reelle nok i den tid, EU-samarbejdet har udviklet sig, og hvordan man så i øvrigt vil komme med en fremtidsorienteret opdatering af det.

Så det er blot den korte bemærkning, at jeg i hvert fald er forvirret på et højere plan. Jeg vil ikke håbe, det også gælder den danske befolk- ning, for så er vi jo ikke kommet ret langt.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror, at lyden er god nok også dernede, hvor hr. Henrik Vestergaard sidder, og derfor tror jeg egentlig, han har hørt mere, end han vil give indtryk af, i det, jeg har sagt. Så, fair nok, et forsøg på at lave lidt drilleri her ved afslutningen af runden ved mit ordførerindlæg.

Sagen er, at vi ser ud til at gå til en folkeaf- stemning om en forfatning, som hr. Henrik Ve- stergaard og andre synes er en god idé. Vi vil an- befale et nej. Bliver det et nej, så er situationen den, at forfatningen er faldet. Sådan er det.

Hvis det traktatgrundlag, der ligger i dag, skal tages alvorligt, og det skal det vel, så skal man vel også tage forfatningens tekst alvorligt, og så er den faldet. Så står vi der, og så får vi ri- gelig tid til at debattere herinde: Hvad så?

Så har vi så tilladt os at give et bud på, hvad der kan være af scenarier, vi kan vælge, for at være fuldstændig ærlige og netop ikke kunne beskyldes for, at vi forsøger at stikke noget un- der stolen.

Jeg håber så, at hr. Henrik Vestergaard med det, han har sagt her, vil være enig med mig i, at det vil være en særdeles god idé, hvis man på re- geringsbænkene så gør det samme. Medmindre man vil overlade det til os at forhandle i den si- tuation, at det måtte blive et nej.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Gitte Seeberg som ordfører.

Gitte Seeberg (KF):

Det sidste bliver nok ikke aktuelt. Nu har vi hørt meget om, hvad hr. Kristian Thulesen Dahl tror, men én ting ved vi da, og det er, sådan som jeg kan konkludere, at Dansk Folkeparti ønsker, at vi skal melde os ud.

Men jeg vil gå over til mit ordførerindlæg og sige, at selv om der naturligvis vil opstå kriser undervejs, er Det Konservative Folkeparti over- bevist om, at den netop indledte regeringskonfe- rence om en ny forfatningstraktat finder sted på et godt grundlag. Resultatet af EU-konventets arbejde udgør i det store og hele en god ramme for forhandlingerne, der forhåbentlig vil kunne munde ud i et endeligt resultat på en sådan måde, at der sikres en bred opbakning til forfat- ningstraktaten i EU's befolkninger.

Ganske vist har en række EU-lande – herun- der også nogle af de kommende – allerede vars- let vilje til at ændre på vigtige dele af konventets